

Spanien	1			4	1		6
Storbritannien	13	14	19	15	11	1	73
Sultanata of Arabian Gulf			1				1
Sverige	14	21	6	9	4	2	56
Sydafrikanske Republik, Den	1				1		2
Taiwan				1			1
Tanzania	1						1
Thailand				1			1
Tunis					1		1
United Arabs Emirates . .				1		1	2
U.S.A.	5	7	5	2	4	1	24
Venezuela				1			1
Vest-Indien	1		3	4	1		9
Vest-Tyskland	9	9	7	3	7	5	40
Yemen					2		2
Østrig				1			1

Opstillingen omfatter samtlige udslettede skibe og de lande, hvor køberne ifølge de indsendte anmeldelser og overdragelsesdokumenter havde bopæl eller hjemsted.

Af *Brusvang* (CD) til miljøministeren (27. maj 1975):

„Ministeren bedes oplyse, hvad der var årsagen til, at katastrofeberedskabet svigtede ved ammoniakulykken den 8. februar 1975 på virksomheden Superfos i Fredericia, samt oplyse, hvorvidt det fremover kan anses for forsvarligt at oplagre større mængder flydende ammoniak i tanke, der er placeret ca. 200 m fra beboelseskvarterer, når henses til, at man i overvejelserne om fremtidige katastrofeplaner for området forudser nødvendigheden af i givet fald at måtte foretage en fuldstændig evakuering af store byområder i Fredericia?“

(Spm. nr. 169).

Begrundelse.

Ved ammoniakulykken den 8. februar 1975 på Superfos i Fredericia døde 1 person, og flere blev indlagt. Efter det oplyste skyldes dødsfaldet, at der ikke straks blev iværksat et effektivt hjælpearbejde, og hele hjælpearbejdets meget tilfældige forløb var præget af manglende planlægning og svigtende ko-

ordination mellem de berørte myndigheder m. v. Dog at Falck-Zonens arbejde var upåklageligt.

Efter det oplyste overvejes det endvidere ved fremtidige ulykkestilfælde i forbindelse med ammoniaklagrene at lade foretage omfattende evakueringer. På den baggrund synes det rimeligt at rejse spørgsmålet om, hvorvidt det overhovedet er forsvarligt at oplagre så store mængder flydende ammoniak i en afstand af ca. 200 m fra befolkede beboelseskvarterer.

Nærværende spørgsmål er ikke udtryk for en ensidig kritik vendt mod firmaet Superfos, der ligesom andre firmaer, der arbejder med farlige stoffer, løser en såvel erhvervsøkonomisk som samfundsmæssig vigtig opgave. Det er imidlertid spørgerens opfattelse, at fastsættelse af sikkerhedsnormer, udarbejdelse af katastrofeberedskabsplaner samt en rimelig kontrol med disse reglers overholdelse først og fremmest er et ansvar, der må påhvile de offentlige myndigheder.

Der henvises i det hele til den af overlæge, dr. med. Jørgen Røjel fremsendte rapport til miljøstyrelsen af 14. februar 1975 indeholdende en detaljeret beskrivelse af ulykkesforløbet, herunder de konstaterede kommunikationssvigt under hjælpearbejdet, samt forslag til udbygning til hverdagsberedskabet med erklæring fra 1. reservelæge J. Axel Nielsen.